

[Socialministeren.]

man ogsaa burde vise et vist Hensyn overfor de daarligt stillede Invalidere rentenydere igennem denne midlertidige Lov. Nogen større Skade kan der formentlig heller ikke ud fra det ærede Medlems Opfattelse ske, naar det er afhængigt af Kommunalbestyrelsens Kendskab til Forholdene i de enkelte Tilfælde, om og i hvilken Udstrækning dette personlige Tillæg skal ydes. Jeg haaber derfor, at ogsaa Venstre under Forhandlingen om § 2 vil komme ind paa den Tanke, som jeg her har udkastet, at der efter de særlig for Tiden foreliggende Forhold er Grund til ogsaa at tage Hensyn til Formaalet med Bestemmelserne i § 3.

Den ærede Ordfører for Venstre kan naturligvis have Ret i, at Ydelse af Brændselshjælp for saa vidt strider mod Princippet om de i hvert Fald til en vis Grad faste Takster, et fast aarligt Beløb til fri Brug, som han udtrykte sig. Det kan jeg i og for sig ikke sige noget imod. Det er ogsaa mit Formaal ved den endelige Revision, hvorom der ogsaa i Morgen vil blive fremsat Forslag i Folketinget, at søge at undgaa, at der ved given Lejlighed ydes saadan ekstra Understøttelse, som der her er Tale om. Vi maa imidlertid tage Forholdene, som de for Tiden ligger, og de er, forekommer det mig, saa vanskelige for mange af de gamle, samtidig med at vi har haft en meget haard Vinter og maaske faar det igen, og samtidig med at Brændsel priserne er stærkt stigende, at det ikke kan være udelukket, trods Principfasthed paa dette Omraade, at tage et øjeblikkeligt Hensyn til de daarligst stillede blandt de gamle. Jeg haaber derfor ogsaa, at Venstre paa dette Punkt vil vise den Imødekomenhed, som de gamle har Krav paa.

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Tvede) mente, at den Omstændighed, at der nu vilde blive fremsat et endeligt Revisionsforslag vedrørende den samlede sociale Lovgivning, taler imod en midlertidig Lovgivning som denne. Den Betragtning forstaar jeg dog ikke. Ja, hvis det ærede Medlem eller hans Parti vilde have overladt mig at gennemføre en saadan endelig Revision udenom Rigsdagen, vilde jeg kunne forstaa det, thi saa vilde den komme hurtigt igennem, men vi kan vel alle være enige om, at uanset hvilken Villie der maatte blive vist overfor det nye System, der bliver foreslaaet, vil Rigsdagens videnskabelige Interesse og Videbegærlighed samt Sans for selv at beskæftige sig med alle mulige Spørgsmaal i denne Reform medføre en saadan Anvendelse af

Tid, at der er al god Grund til i Mellemtiden at søge at afbøde de værste Saar, Lovgivningen af 1927 har bibragt de daarligst stillede, gennem en rent midlertidig Lovgivning. Det kan ikke nytte at henvise de Aldersrentenydere, som skal sidde og fryse i Vinter, hvis de ikke faar Brændsel, til, at vi muligvis gennemfører et nyt og bedre System, der maaske kan træde i Kraft om to eller tre Aar.

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti, der jo har en vis Sans for videre Udsyn og for Rejsningen af større Problemer, holdt en lille, men køn Tale om Forholdet Ydere kontra Nydere. Maa jeg i Stedet for at svare det ærede Medlem i Dag, hvor Tiden er ret fremrykket, invitere ham til at høre den Fremsættelsestale om Folkeforsikringsforslaget, som jeg vil holde i Folketinget i Morgen; den er ganske vist i Pressen i Dag bebudet at være 2½ Time, men i Betragtning af, at den vil beskæftige sig med en hel Del af de Problemer, det ærede Medlem nærer saa stor Interesse for, derunder ogsaa Problemet Ydere kontra Nydere, kan 2½ Time sikkert ikke komme til at trætte det ærede Medlem.

For ikke at forlænge Debatten skal jeg indskrænke mig hertil. Jeg haaber, ligesom det er udtalt af den ærede socialdemokratiske Ordfører (Carl Jensen) og den ærede radikale Ordfører (Jeppesen [Drusebjerg]), at det Arbejde, der vil blive gjort i Udvalget, ikke maa have til Formaal at faa Vinteren til at gaa, men maa have til Formaal at yde den tiltrængte Hjælp saa hurtigt som overhovedet muligt.

Bækgaard: Baade den højtærede Socialminister og den ærede Ordfører for Socialdemokratiet talte om Betydningen af, at Lovforslaget gennemføres hurtigst muligt. Man maa imidlertid ikke stille for store Krav, thi det foreliggende Lovforslag spænder — det er vi enige om — over ikke ubetydelige Felter, hvad enten vi tænker paa den økonomiske Rækkevidde eller paa de Ændringer, det foreslaar indført i forskellige Love. Lovforslaget trænger derfor sikkert til nogen Overvejelse, for at man kan være klar over, hvad man foretager sig, og jeg tror ikke, man maa vente, som særlig den ærede Ordfører for Socialdemokratiet ønskede, at Lovforslaget bliver færdigt inden Jul. Jeg har givet Udtryk for, at vi er villige til at overveje disse Spørgsmaal, ogsaa i et Udvalg.

Man har villet tillægge mig den Udtalelse, at der skulde opstaa særlige Vanskeligheder for Landkommunerne. Det er ikke mit Indtryk, at der for Landkommunerne